

[A. C. D. Petersen.]

ende mærker, at det naturligvis nok er et Krav fra den danske Arbejder, at der skal ydes ham en Understøttelse, naar han ikke kan faa Arbejde, men det er ikke Understøttelse, han først og fremmest søger; det er Beskæftigelse til en saadan Fortjeneste, at han kan klare sig uden Understøttelse, som altid har været den danske Arbejderklasses første Krav. Først naar saadan Beskæftigelse ikke har kunnet skaffes til Veje, er Understøttelsesproblemet taget op og naturligvis draget frem saa stærkt som muligt, hvad der heller ikke kan undre.

Derfor er jeg ganske overbevist om, at ogsaa paa dette Omraade kan dette Lovforslag faa meget stor Betydning. Her faar Arbejderen Vished for, at hans Arbejdsindsats bliver betalt, og ikke alene fordi der nu skal skaffes ham visse taalelige Vilkaar at leve under, men ogsaa fordi Arbejdet skaber en blivende Værdi, saaledes at ogsaa den danske Arbejder, som hidtil har sukket under Arbejdsløshedens Svøbe, i Fremtiden er med til at gøre sit Land større.

Jeg vil gerne udtale min Tilfredshed med Bestemmelserne i § 2, som jeg allerede har nævnt, om, at Lodsejeren skal betale indtil en Trediedel af Udgifterne, forudsat at det indvundne Areal er de Penge værd, han skal give for det.

Hele Lovforslagets tekniske Udformning har jeg paa nærværende Tidspunkt ikke noget at indvende imod. Jeg forudsætter dog, at det bliver undersøgt i et Udvalg, om der kunde være noget, der kan forbedres, men det ser i hvert Fald overmaade godt ud. De blivende Udgifter for Lodsejerne, som omtales i § 4, er heller ikke afskrækkende, idet de ydes som rentefri Laan de første 3 Aar og derefter mod en Ydelse af 7,6 pCt., hvoraf de 4½ pCt. er Rente og Resten Afdrag. Ogsaa dette synes jeg er et rimeligt økonomisk Grundlag. Fordelingen af Udgifterne, der fastsættes af de Kommissioner, der bliver nedsat, kan man vel gaa ud fra bliver den bedst mulige.

En af de Paragraffer, jeg har gennemgaaet med den største Opmærksomhed, er § 7, den saakaldte Ekspropriationsparagraf. Jeg nægter ikke, at mit Parti altid har været meget opmærksomt, saa snart det drejede sig om Ekspropriationer, med andre Ord, naar den enkelte skal afgive en Del af sin Ejendom, fordi Almenvellet kræver det, idet Almenvellet jo kan faa saa mange Udslag og kan placeres saa mange Steder. Men her kan jeg ikke finde nogen forsvarlig Indvending. Det bør ved saadant Arbejdes Udførelse ikke være muligt, at nogen en-

kelt kan hindre det, og naar man ønsker at ekspropriere baade selve det Areal, der skal grundforbedres, mod fuld Erstatning, og ogsaa de Ting, man skal bruge for at faa Arbejdet udført paa bedst mulig Maade — det Materiale, Græstørv o. s. v., som der er Tale om, og hvis Ekspropriation naturligvis forringer de Arealer, hvorfra man tager det —, mod fuld Erstatning, fastsat af uvildige Mænd, kan jeg ikke se, at man her er gaaet nogen Grundejer for nær. Man kan maaske hævde, at der her sker et Indgreb i Ejendomsretten, men det er da i hvert Fald fuldt ud grundlovshjemlet.

At Arbejdets Ledelse skal foregaa under den bedste tekniske, af Landbrugsministeriet antagne sagkyndige Medhjælp, er klart og ligetil. Bestemmelserne angaaende den Bestyrelse, der skal sørge for Arbejdet og lede Samlaget, efter at Arbejdet er udført, er ogsaa saa gode, som jeg synes, det praktisk er muligt. Det samme gælder den Administration, der er omtalt i § 11, saaledes at jeg altsaa, selv om jeg har gennemgaaet det hele saa grundigt, jeg har formaaet, ikke har kunnet finde væsentlige Anker. Jeg gentager, at det er muligt, man under Udvalgsarbejdet kan finde enkelte Punkter, som kan forbedres, men hele Lovforslagets Udformning bærer Præg af Sagkundskab, Dygtighed og en teknisk heldig Haand, og for det vil jeg gerne give den højtærede Landbrugsminister min bedste Kompliment. Mit Parti er villigt til et hurtigt Samarbejde og et velvilligt Samarbejde for at faa denne Lov ført ud i Livet, saa man saa snart som muligt kan begynde at høste Resultaterne af Loven.

Peder Clausager: Som allerede nævnt af det ærede Medlem Hr. Øllgaard, kunde dette Lovforslags Titel staa som Betegnelse for en Række af de Forslag, vi behandler i disse Dage. Alle gaar de ud paa gennem Beskæftigelse af ledig Arbejdskraft at skabe Værdier af blivende Betydning for vort Land. Naar nærværende Forslag har faaet Lov til for sig selv at beholde Titelen Landvinding, er det selvfølgelig, fordi dets Formaal i bogstaveligste Forstand gaar ud paa Vinding af nyt Land til forøget Produktion af Korn og Foder, et Formaal, der, ligegyldigt hvordan end Fremtidens Konjunkturer maatte stille sig, betyder en Konsolidering af vort Lands Produktionsapparat.

Men ved Siden af Landvindingen har Forslaget det andet Formaal at imødegaa Arbejdsløsheden, og til dette Formaal er